

Retning, at man faar flere Bogestoler og en større Nytte af Kvindens Gjærning og Overhovedet i Skolens Gjærning. Da imidlertid dette Forslags Skjæbne synes at ville blive afgjort i Retning af, at det ikke fremmes videre, skal jeg ikke udtale mig yderligere om det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Medens jeg, som det høie Thing vil have hørt, ikke var en ubetinget Modstander — naturligvis under visse Forudsætninger — af det første Forslag, der laa for, er min Stilling en anden lige overfor dette. Jeg kan paa ingen Maade være med til at give Kvinderne Afgang til offentlige Hverv og endnu mindre til offentlige administrative Hverv. Derfor maa jeg for mit Vedkommende bestemt modsætte mig det af de ærede Medlemmer indbragte Forslag.

Væsen: Efter den ikke synderlig velvillige Modtagelse, det foregaaende Lovforslag fik, og efter den Skjæbne, jeg formoder det foreliggende Lovforslag ogsaa vil faae, skal jeg forsøge at indskrænke mig meget kort, skøndt det rigtignok forekommer mig, at der overfor dette Lovforslag er overmaade lidt Grund til at modsætte sig det. Det Hele indskrænker sig jo til at give Byraadene og Sogneraadene Ret til at vælge et kvindeligt Medlem ind i de paagjældende Skolekommissioner, for saa vidt der maatte findes Anledning dertil. Derimod er der, synes jeg, en anden Mangel i Lovforslaget, som jeg kunde ønske at henlede Opmærksomheden paa, og dersom Lovforslaget faar Lov til at gaa videre, vil jeg henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed derpaa. Som bekendt var det ved Lov af 6te Juli 1867, at Skolekommissionerne bleve sammensatte paa den nuværende Maade. Oprindeligt var det af den daværende Indenrigsminister, den nuværende høitærede Conseilspræsident, foreslaaet, at Tilsynet med Skolerne skulde føres af Sognepræsten. Dette fremfalde en Række af Forslag og Vædringsforslag, og det blev ændret mange Gange, indtil det tilsidst fik den Affattelse, det nu har, i § 16 i Lov af 6te Juli 1867. Der blev i den Anledning under Kommunallovens Behandling ført mange og meget lange Forhandlinger paa Rigsdagen baade i dette og det andet Thing om den Sag, og der faldt en Mængde Udtalelser om, paa hvilken Maade man bedst og helst skulde sammensætte Skolekommissionerne. Men nu har jeg til min Forundring set, at den høitærede Kirkeminister for omtrent to Aars Tid siden har

udsendt en Skrivelse til en Skoledirektionovre i Vest-Jylland — jeg tror den hedder Norvang-Torrild Herreders Skoledirektion — hvori han bestemt har hævdet den Opfattelse, at i Skolekommissionerne kunne Mænd ikke have Sæde, med mindre de ere Medlemmer af Folkekirken. Efter at jeg har gennemlæst alle de Forhandlinger, der bleve førte under Kommunallovens Behandling i 1867 den Sag vedkommende, har det undret mig, at jeg ikke har fundet saa meget som en eneste Antydning af den Ansættelse, som den ærede Kirkeminister har gjort gjældende i den paagjældende Skrivelse, som er udstedt af ham under 26de Februar 1886, altsaa omtrent for to Aar siden. Jeg har som sagt ikke kunnet finde den mindste Antydning af, at Medlemmerne af Skolekommissionerne skulde være Medlemmer af Folkekirken. Den høitærede Kirkeministers Skrivelse er foranlediget ved, at man i et Sogneraadovre i Vest-Jylland valgte et af dettes Medlemmer, som var Methodist, ind i Skolekommissionen. I den Anledning gjorde Sognepræsten Indsigelse. Sogneraadet fastholdt sit Valg, og Præsten indfillede saa Sagen til Skoledirektionen, som i den Anledning gjorde Forspørgsel til den høitærede Kirkeminister, hvis Svar saa gik ud paa, at efter Sagens Natur maatte han antage, at det valgte Medlem af Sogneraadet ikke kunde være Medlem af Skolekommissionen; derfor maatte Valget betragtes som ikke stet, og Sogneraadet tilpligtes til at foretage nyt Valg. Det er denne mærkelige Skrivelse, jeg meget gjerne vilde høre den høitærede Kirkeministers Mening om, hvorledes han finder den at være i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov af 1867 om Skolekommissionernes Sammensætning. Som sagt, der findes ikke i denne Lov nogen som helst Bestemmelse i den Retning, ligesaa lidt som jeg tror, at der under Behandlingen af den og i alle de Udtalelser, der faldt, før Forslaget blev vedtaget, findes nogen som helst Antydning af, at Skolekommissionens Medlemmer skulde være Medlemmer af Folkekirken. Tværtimod, Ministerens Forslag gik oprindeligt ud paa, at Præsten skulde være den Eneste, der skulde have dette Tilsyn, men Rigsdagen og en Mængde Talere, der havde Ordet, mente, at den kirkelige Del af Tilsynet var fuldt betrygget i Præstens Person. Derimod var der andre Sider, nemlig Undervisningen og Lærernes Embedsførelse, som man kunde ønske Tilsyn med, og derfor bestemte man, at af de 2 Medlemmer, der skulde vælges, skulde det ene vælges af Sogneraadet. Nu var der i det paagjældende Sogneraad vel sagtens ikke mere end eet Medlem, som var